

paa at skyde et Dyr eller en Fugl paa sin Mark, skal han ikke alene være hjemfalden til Straf efter Jagtlovens Bestemmelser, men skal oven i Købet bøde med 12 Td. Byg aarlig, saa længe Køberen lever. At indføre en saadan Bestemmelse i et Skøde er saa uhumant, at der kunde være Anledning til at sætte Stopper derfor, saa jeg er enig med min ærede Sidemand (Bertelsen), der før talte om, at det var uheldigt, at Udvalget har optaget i Vndringsforslaget Nr. 3 til § 4 Udtrykket „sin Besiddelsestid“. Jeg vilde meget have ønsket, at det var blevet staaende ved Regeringens Forslag saaledes, at „Besiddelsestid“ var bortfalden, og at man ikke kunde overdrage sin Jagtret paa længere Tidsrum end 5 Aar, saa som man dog en Gang ud over den gamle forældede Tilstand, men naar vi vedtage Vndringsforslaget under Nr. 2 til § 3, mener jeg ogsaa, vi kunde være tilfredsstillede, for saa er der sat en Stopper for denne Maade at behandle disse Folk paa, som nu i vore Dage købe deres Gaarde paa Godser, hvor de have denne Bestemmelse. Nu blev der sagt før, da jeg omtalte denne Sag privat til Medlemmer for Mødets Begyndelse, at saa maatte Beboerne nede paa Lolland være mere dumme end almindelige Menneker, naar de vilde underskrive saadanne Skøder, og det kunde for saa vidt se saadan ud, men dertil vil jeg sige, at det er jo let nok for en Mand, som staar uden for denne Sag, at udtale saadanne Ord, men for os derne, som ere i det, er det ikke saa let at komme ud over det. For at tage et Eksempel vil jeg sige, at naar en Mand f. Eks. har været Fæster i 30 Aar eller lidt mere — saaledes som det har været Tilfældet med min Fader — og hans Søn saa kan saa Gaarden at købe, saa ved man nok, at der er saadan noget som Hjemmeforhold, der binder en til den Gaard, hvor man er født og opdraget, og man vilde gerne have Gaarden efter sine Forældre. Men saa at skulle gaa ind paa en saadan Bestemmelse, som jeg her har nævnet, finder jeg meget ubilligt, og, som sagt, det er ikke saa let for os, som ere i dette Forhold, at slippe ud af det, som det er for andre, udenforstaaende at tale derom.

Dernæst vil jeg med et Par Ord omtale et andet Vndringsforslag. Det er Vndringsforslaget under Nr. 18 til § 14, det er det, der omtaler Natte- og Søndagsjagten. Jeg vil sige, at kun en Skyde kan omtale dette Forslag paa en saadan Maade, som det ærede Medlem, der først talte i Dag (S. Tørgensen). Naar Folkovre fra Verne, som have maattet underskrive Skøder, hvori den nye nævnte Bestemmelse findes, og som ere

saa uheldige at bo ved Siden af store Stove, oven i Købet skulle finde sig i denne Bestemmelse, saa vil jeg dog sige, at de ere langt heldigere stillede efter den nuværende Jagtlov, da der deri findes den Bestemmelse, at de kunne have Lov til at nedskyde Dyrene, naar de gaa ud paa Marken, naar man melder det til vedkommende Skovrider eller Godsforvalter og leverer Dyrene paa det Sted i Sognet, de sige, man skal levere dem. Men hvis man ikke har den Ret at skyde dem ned om Natten, kan det ogsaa være lige meget med den Bestemmelse, for om Dagen ere Dyrene der ikke, og de kommer de saamænd heller ikke i de første 2 Timer, efter at Solen er gaaet ned, nej, de komme først efter Kl. 10—12 om Natten, og saa gaa de i store Flokke der indtil næste Morgen. Da jeg for 3 Uger siden låa syg i mit Hjem, som en af mine Naboer atter og beklagede sig over den Skade, Dyrene havde forarsaget paa hans Vintersæd, og sagde, om jeg ikke vilde være saa venlig, naar jeg var kommen mig, at tage i Djeslyn den Skade, de havde gjort paa hans Mark. Jeg kom derned, og maa tilstaa, at der næppe kan blive ret meget Vintersæd paa den Mands Mark, da Dyrene næsten helt have ødelagt den. 3 Aar er det jo saa uheldigt, idet vi have haft 2 Vinter og ikke Sne og Frost. Vintersæden paa denne Mands Mark er som sagt til Dels ødelagt. En anden Mand, der boede ved Siden af ham, skød et Dyr en Gang, fordi han mente, det var skammeligt, han skulde være hindret i at skyde saadanne Dyr ned, uden at lade vedkommende Godsejer det vide, men han blev draget til Ansvar derfor og blev dømt til at betale Mulkt og til at betale vedkommende Gjer af Godset Dyret, og desuden maa han nu fremdeles svare sine 12 Td. Byg om Aaret, fordi han har overtraadt Jagtloven. Jeg tror ikke, at den Mand har høstet ret meget mere i dette tørre Aar; det er kun en mindre Gaard, han har, paa en 30 Tdr. Land. Jeg synes nok, at der er al Anledning for dette Ting til at tænke nøje og alvorligt over disse Bestemmelser, før de tage Beslutning om, hvorledes de ville stemme, og jeg vil meget anbefale, at man vedtager Vndringsforslaget Nr. 2 til § 3 og Vndringsforslaget Nr. 18 til § 14. Det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Clausen), som talte i Gaar, vil kunne supplere de Dplysninger, jeg her meddeler, idet han som Folketingsmand for Nykøbing og Bladudgiver ved, at han gentagende har været spurgt om, hvorledes man skulde være sig ad for at saa bedre Forhold tilvejebragte her, og et Medlem, som beklagelig nok ikke kan være